

РЕШЕНИЕ

№ 992

гр. Перник, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д.МЛ.М.

при участието на секретаря И.К.И.
като разгледа докладваното от Д.МЛ.М. Гражданско дело № 20231720103732 по описа за 2023 година

Производството по делото е с пр.основание чл.26 ЗЗД вр чл.56 ал.1 ЗН-по искова молба от “Топлофикация Перник” АД срещу М. С. П. ЕГН *** гр.***** ул.** ***** ** * ап.**- за обявяване за нищожен направения от лицето **ОТКАЗ ОТ НАСЛЕДСТВО** на починалия наследодател М. С. П. ЕГН ***** починал 16.10.2017г.**

В исковата молба се сочи, че на 23.11.2017г. ответникът в кач. на наследник на починалия М. С. П. продава 1/ 2 ид.част от имот гр.***** ул.* ***** бл.** вх.* ап.** който имот е собственост на починалото лице / НА за покупко-продажба на имот № 185 том 1 дело № 3662 от 23.11.2017г. нотариус В.Д. /

От действията му е видно, че първо е приел наследството, продал е своята наследствена част 1/ 2 ид.част след което е вписал отказ от наследство с Определение на ПРС № 1101 от 20.09.2021 по чгд № 5042/2021г по описа на ПРС

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК е депозирал писмен отговор -

Счита иска за допустим , но неоснователен.

Според ответника, видно от Нотариален акт за дарение на имот № 185 от 23.11.2017г., имотът е дарен като СИО от лицата на В.С.М. / брат на ответника/ и той става изключителен собственик

Почти 40 дни след смъртта на наследодателя, ответникът дарява наследената част на своя брат и съсобственик В.С.М.

Т.е. дарява, а не продава, и не като единствен собственик, а като

съсобственик на 1/2 част, а за другата съсобственик е брат му В.

На второ място- от датата на първия нотариален акт 08.02.1994г. ответникът никога не е живял в имота, а от 2018г. собственикът В. продава на трето лице- Зафир, като е закупен в режим СИО, следователно, към датата на вписания отказ от наследство 20.09.2021 наследството не е било фактически прието от ответника като съвкупност от права и задължения и фактически отношения - поради което ОСПОРВА иска поради невъзможен предмет

Прилага писмени доказателства и прави доказателствени искания – разпит на 1 свидетел и издаване съд.удостоверение за представяне пред Агенция по вписванията

След като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ГПК, Пернишкият районен съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Във връзка с правната квалификация на иска, заявена от ищеца в исковата молба, а именно /чл. 26 от ЗЗД вр. с чл. 56, ал. 1 от ЗН/ и възприета от съда в доклада, правният интерес на ищеца от предявяване на иска е да установи лице, с кач. "клиент" на топлопреносното дружество, срещу което в бъдещ иск да насочи претенциите си относно налични задължения в полза на дружеството / незаплатена топлоенергия за определен период от време за конкретния имот/Действително, ищцовата страна не сочи на кое от визираните основания в ал. 2 на чл. 26 от ЗЗД, твърди нищожност.

От друга страна, право да предявят иск по чл. 56 от ЗН имат само кредитори на наследника, които не могат да се удовлетворят от неговото имущество.

В случая ищцовата страна твърди, че има това качество. Съдебната практика приема, че това става с издаден изпълнителен лист срещу длъжника - наследник. Няма изискване да са предприети изпълнителни действия по този лист.

Ищецът не посочва в исковата молба да носи качеството „кредитор“ на лицето, което се е отказало от наследството, което да не може да се удовлетвори от имуществата на наследника. Това свое качество ищцовата страна би легитимирала в бъдещ процес за установяване на вземане срещу лицето, отказало се от наследство при горните условия. В същото време по делото разпитаният свидетел обяснява, че отказът от наследство е направен през 2021г. след получаване писмо и призовка от ЧСИ С.Б., че предстои ответникът да отговаря за задължения към ищцовото дружество като наследник на брат си за сумите по изпълнителния лист срещу починалия.

Поради това и съдът приема, че искът е допустим.

По основателността на иска и съществуването на спора:

За да се прецени дали извършеният от ответника изричен отказ от наследство по реда на чл. 52 от ЗН е действителен и като такъв е породил

правното действие, което е целено с това формално едностранно волеизявление, следва да се изясни обстоятелството - дали преди извършването му ответникът, отказал се от наследството, не е извършил други недвусмислени фактически и правни действия, с които да го е приел същото, т. е. с конклюдентни действия - арг. чл. 49, ал. 2 от ЗН.

В тежест на ищцовата страна е да установи, при условията на пълно и главно доказване, фактите, които сочат на предхождащо осъществяване приемане на наследството, било изрично, било мълчаливо.

Приемането на наследството може да стане по два начина :

-изрично /чл. 49, ал. 1 от ЗН/ или

-мълчаливо /чл. 49, ал. 2 от ЗН/.

Приемането на наследството следва да се изрази в активни действия, които водят до промяна в наследственото имущество - прехвърляне, изменение, ограничаване, погасяване или прекратяване на права и задължения на наследодателя, т. е. действията трябва пряко да засягат обема и размера на наследствената маса. Извършеното разпореждане с наследствено имущество винаги предполага намерение /анимус/ за приемане на наследството, тъй като подобно разпореждане може да бъде извършено от лицето само в качеството му на наследник, т. е. на лице, което е придобило по наследство правото, с което се разпорежда, доколкото друго основание за придобиване на правото не е установено.

В случая, не се твърди и не се установява, а и липсват доказателства за извършени от ответника такива фактически действия, презумиращи негово несъмнено намерение за приемане на наследството /като съвкупност от права, задължения и фактически отношения преминало в патримониума на призования към наследяване, който по този начин е придобил качеството „наследник“ на починалия/ от наследодателя - негов брат, което е предмет на оспорвания отказ от наследство.

Съгласно наличната съдебна практика -Решение № 395 от 04.11.2010 год. по гр.д. № 309/2010 год., Г. К., II Г.О. на ВКС -е установено, че:

„мълчаливо приемане на наследство се реализира чрез извършване на фактически или правни действия от наследника, които несъмнено предполагат неговото намерение да приеме наследството. Действията не трябва да са двусмислени, т. е. от тях да е възможно да се направят и други изводи, както е при ползване на обикновената покъщнина, с която си служат членовете на семейството или действия по обикновено управление на наследството, като законът предвижда при всеки конкретен случай съдът да прецени дали извършените действия сочат на воля за приемане на наследството, т. е. касае се за фактически въпрос, различен за всеки отделен казус“.

В съдебната практика са установени още множество хипотези на мълчаливо приемане на наследството: получаването на суми по влоговата книжка на наследодателя от неговите наследници, означава мълчаливо приемане на наследството на същия; споразумението за ползуването на оставения в наследство имот е израз на мълчаливо приемане на наследството;

цедиране на вземане на наследствена част от влог, принадлежал на наследодателя от страна на един негов наследник на друг наследник и др.

От представените към исковата молба 2 броя нотариални актове за дарение от 1994 год. и 2017 год. и останалите доказателства е видно, следното:

С Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 52/08.02.1994 год. на нотариус М.М. - М. С. П. и неговата съпруга Е.С. П.а ДАРЯВАТ на М. С. П. недвижим имот, находящ се в гр. *****, ул. „**** ***** **/** *

Дареният М. С. П. е починал на 16.10.2017 год.;

С Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 185/23.11.2017 год. на нотариус В.Д. - дарителят М. С. П. отново ДАРЯВА на брат си и съсобственик на другата 1/2 ид.ч. В.С.М. наследената част от М. С. П. върху недвижим имот, находящ се в гр. *****, ул.* ***** **/** *, като пред нотариуса ответника се е легитимирал в качеството на дарител по силата на първия НА № 52/08.02.1994 год.;

С Нотариален акт от 11.06.2018 год. В.С.М. продава на З.М.З. - купувач, собствения си апартамент в гр. *****, ул. „**** ***** **/** *

С Нотариален акт от 27.07.2018 год. е извършена „поправка“ в смисъла посочен в удостоверение от Службата по вписванията.

Видно от представеното Удостоверение изх. № 4502/20.09.2023 год. на АВп. /Служба по вписванията в гр. Перник/ за периода от 01.01.2018 год. до 20.09.2023 год. е налице поправка на нотариален акт за правна сделка за имот в гр. *****, ул. „**** ***** **/** *, като **изрично е посочено, че задълженията към ВиК Перник, Електроснабдяване Перник и Топлофикация Перник остават за сметка на продавача, т.е. лицето В.С.М..**

Следователно, дори и ищецът да твърди качеството си на „кредитор“ по отношение на процесните вземания /предмет на събиране по различни изпълнителни производства/, то задължен за същите и отговорността за тяхното погасяване е на продавача на имота - В.С.М..

Не съществуват доказателства за извършени от ответника други действия /като напр. актове на разпореждане с отделни наследствени имуществва, молби за издаване на данъчни оценки, за снабдяване с констативни нотариални актове, предявяването на искове с предмет наследствени имоти, реализиране на вземания на наследодателя, заплащане на негови задължения и пр./, които да сочат за мълчаливо приемане на наследството.

По делото е разпитан и един свидетел, който разяснява , че : Братята М. и В. са с различни фамилии , защото така са кръстени –единият на дядото С.М.Д., а другия на дядото М.Д. П.. Апартаментът е закупен 1993г., след което го **даряват** на М. / брат на съпруга/ за да живее там с родителите си.Даряват го, а не го продават, защото им е било изгодно да го имат, но имат и друго жилище, поради което са го дарили на М., който е починал 16.10. 2017г. и след 40 дни от смъртта му се явяват двамата братя М. С. П. и по-големия му брат В.С.М. / те са общо трима братя /. М. дарява неговата 1/ 2

част от апартамента на В. и той става собственик на целия апартамент.

С оглед на гореизложеното, предявеният иск следва да се отхвърли, като неоснователен.

По разноските :

При този изход на спора ответната страна претендира разноски по представен списък по чл.80 ГПК. Адв. възнаграждение от 1000лв.е определено и съобразено с разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 4 от НМРАВ, поради което се отхвърля възражението за прекомерност. Освен това са направени разноски 10лв. за съдебни удостоверения.

С оглед изложеното Пернишкият районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ исковете, предявени от “Топлофикация- Перник”АД, с ЕИК:113012360 и със седалище и адрес на управление:гр.Перник, жк. „Мошино“, ТЕЦ “Република”, **срещу** М. С. П. ЕГН ***** гр.***** ул.** ***** ** * ап.**- за обявяване за нищожен направения от лицето ОТКАЗ ОТ НАСЛЕДСТВО на починалия наследодател М. С. П. ЕГН ***** починал 16.10.2017г.

ОСЪЖДА “Топлофикация- Перник”АД, с ЕИК:113012360 и със седалище и адрес на управление:гр.Перник, жк. „Мошино“, ТЕЦ “Република”, **ДА ЗАПЛАТИ РАЗНОСКИ НА** :М. С. П. ЕГН ***** гр.***** ул.** ***** ** * ап.**-в размер : адв. възнаграждение в размер 1000лв. в съответствие с чл. 7, ал. 1, т. 4 от НМРАВ, както и 10лв. разноски за съдебни удостоверения.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____